

சந்தகேம் என்னும் ஐயம், தயக்கம், நிச்சயமின்மை, அவநம்பிக்கை, மனவழித்தெய்வம், உறுதியற்றநிலை ஆகியவை மனித வாழ்க்கையின் வளர்ச்சியைத் தகர்த்துத் தீராத தொல்லகளைத் தந்த வண்ணமுள்ளது. சந்தகேம் மக்களைச் செயலிழைக்க முடியாதவாறு தயக்கம் காட்டித் துணிவும் ஊட்டி நிற்கின்றது. இவ்வாறான செயல் சமுதாயத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. தரத்தில் விஞ்சிய மலோராய்வுக்கு அடிப்படையான தற்காலிகப் பொதுவிளக்கக் கோட்பாட்டில் ஐயுறவு எழுந்ததனால் பல ஆய்வறிவு சார்ந்த முன்னேற்றங்கள் உருவாகியன என்று விஞ்ஞானரீதியில் கருதப்படுகிறது. எதிரி முறையில் அமைந்த அதிகமான சட்டத்தமைதலும் வழக்குகளில் வழக்குத் தொடுனர் நிலைநிறுத்த வேண்டிய செய்திகளை ஐயப்பாடதேயுமின்றி வாதமூலம் நிலைநாட்ட வேண்டாமென்பது சட்டக் கோட்பாடாகும்.

ஐயம் - தயக்கம்

இனி, ஐயம் பற்றி மலேநாட்டு அறிஞர்கள் கஹியமறேகோள் வாசகங்கள் ஒரு சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

• ‘தன்னடக்கமுடைய ஐயம் விவகேத்தின் கலங்கரண விளக்காகும்’ (வில்லியம் சகேஸ்பியர் - William Shakespear).

• ‘ஐயுறவுப் பழக்கத்திலும் பார்க்க மிக மோசமானது வறையொன்றுமில்லை. ஐயம் மக்களைப் பிரித்து வகைக்கிறது. ஐயம் நட்புறவைக் கட்டித் தும், உறவைப் பிரித்தும் வகைக்கும் நஞ்சாகும். இது சினமூட்டித் துன்புறுத்தும் குத்தும் முள்ளாகவும்;; கொலைபுரியும் குத்துவாள் போன்றதுமாகும்.’ (புத்தர் -Buddha).

• ‘ஒருவரின் வாயைத் திறந்து அவர் சந்தகேங்களை வளிக்க கொணர்வதிலும் பார்க்க ஓர் அறிவிலி என்ற நினப்பில் அமைதியாயிருப்பது சிறந்தது.’ (ஆபிரகாம் லிங்கன் - Abraham Lincoln).

- 'ஐயம் எழுங்கால் சயெலில் ஈடபடாதிரு.' (பனென்சமின் பிறாங்லின் - Benjamin Franklin.)
- 'ஐயாவை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் என் திடநம்பிக்கை.' (பராக் ஓபாமா - Barack Obama)

• 'சந்தகேம் இல்லையெனில், இயந்திரஅமைப்பு, சலெவ்வளமுள்ள அதிகமான சோம்பறிகளையெருவாக்கி விடும்.' (காரல் மார்க் - Karl Marx).

• 'ஐயம் புலன்களுக்கு இணக்கமான நிலமையென்று. ஆனால் அது உறுதியாக நகைப்புக்குரியது,' (வொலர்யர் - Voltaire).

• 'ஐயாவை எழுங்கால் உண்மை பசே.' (மார்க் ருவயென் - Mark Twain.).

ஐயம்

பழமொழிகள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மஃதுரகையாய் அமைந்து பல சயெத்திகளையெக் கஃறி அந்தந்த நாடுகளின் சலெவத்தினையெடுத்தியம்பி நிற்கின்றன. பலவறே நாடுகள் ஐயம் பற்றிக் கஃறும் பழமொழிகள் ஒரு சிலவற்றையெம் காண்போம்.

• 'ஒருவனையெய்யப்படுவதற்குமுன் அதனையெழு மறுதீ ர விசாரிக்க வணெட்டும்' - (யப்பான்)

• 'ஆழந்த ஐயம், ஆழந்த மயெய்றிவா. சிறிய ஐயம், சிறுளவான மயெய்றிவா.' (சீனா)

• 'ஒன்றும் தரெயாதவனுக்கு ஐயப்படவும் தரெயாது.' (ஆங்கிலம்)

• 'ஐயம் சயெலாற்றுத் தொடக்கம், மயெய்றிவின் மூபிவென்று.' (ஆங்கிலம்)

• ‘ஐயுறவென்பது ஒருவனின் சயெலில் அரபைப் பங்கை முன்னதாகவே இழந்ததற்கு ஒப்பாகும்.’ (செக்கொஸ்லவோக்கியா)

• ‘ஐயம் தீ ரந்தும் நஞ்சாரவில்லை.’ (தமிழ்)

• ‘ஐயமான காரியத்தைச் சய்யலாகாது,’ (தமிழ்)

0000000000 00000000

காலத்தால் மஶத்த இலக்கியங்கள் சந்தகேத்தால் ஏற்பட்ட நன்மதை மகைளவை எவ்வண்ணம் விபரித்துக் கஶுறுகின்றன என்பதயையும் ஈண்டுக காண்போம்.

0000000000

‘பாண்டவர்களின் சலெவம் நாள்தோறும் வளர்கிறது. நமது சலெவமோ குறறந்து கொண்டுகின்றது. அவர்புகழ், வீரம் யாவும் பெருகுகின்றன. அவர்களபைப் போரில் வலெல்ல முடியாது.’ என்று சந்தகேங்க கொண்டான துரியதானன். தன் மாமன் சகுனியின் உதயியுடன் பாண்டவர்களபைச் சஶுதாட்டத்தில் வனென்று, அவர்களபைப் பதின் மஶன்று ஆண்டுகள் வனவாசம் அனுப்பி, அதன்பின் பாண்டவர்கள் வந்து நிபந்தனயைன்பி இழந்த நாட்டதை தரும்பி கடேக, துரியதானன் மறுத்தரகைகப் போர் மஶண்டு துரியதானன் ஆகிய அனவைரும் போரில் மடிய, பாண்டவர் தரும்ர தலமையில் அரசாட்சி புரிந்து வந்தனர். துரியதானன் கொண்ட சந்தகேம், சந்ததோசமின் மயிலும் பார்க்க அவனவை இந்நிலகைக்குக் கொண்டுக வந்து விட்டது.

00000000000000

(1) இலங்கயில் இராவணனைப் போரில் மாய்த்து வனென்ற இராமன் வீடணனை அழதைத்து ‘நீ சனென்று சீ தயைகைக் கொண்டுக தரூக’ என்றான். சீ தவைந்ததும், இராமன்

அவளகைக் கண்டு கடிந்து பசினான். 'நீ தியற்ற இராவணனின் இலங்கை நகரில் நடுபுங் காலம் அவனுக்கு அடங்கி இருந்து அறுசுவை உணவை உண்டாய். உன் ஓழுக்கம் கெட்டும் நீ சாகவில்லை. நான் உன்னை விரும்புவனே என்று நினைத்தாய் போலும். உன்னை மீட்பதற்காக நான் இராவணனை போரில் அழிக்கவில்லை. தன் மனவியகைக் கவர்ந்தவனகைக் கொல்லவில்லையே என்ற பழி என்னைச் சபளாதிருக்கவடே அவனகைக் கொன்றொழித்தனே. இனியும் நீ எனக்குப் பணிவிடை செய்யும் தகுதியுண்டோ? எனவடே நீ சத்தொழி, அல்லது உனக்கறேற இடத்துக்குப் போய்விடு.' என்று சந்தகேமக் கொண்ட இராமன் சொன்னான். சீ தகை கலங்கினாள், அழுகாள், சிந்தினாள், வருந்தினாள், உயிர்துறக்கத்துணிந்து இலக்குவனை அழைத்து, 'நீ தீயனை உண்டாக்குவாய்' எனக் கபறினாள். எரியும் தீயில் சீ தகை பாய்ந்தாள். சீ தயைன் கற்புத்தீயினால் அந்நொப்பு, பாலில் நனைந்த பஞ்சு போல் அணைந்தது. இதன்பின் இராமன் சீ தயைனை ஏற்றுக்கொண்டான். ஆனால் இராமனிடம் எழுந்த சந்தகேமத் தீர்த்து விட்டதா? என்பது சந்தகேமடே. இனி அதையும் பார்ப்போம்.

(2) இராமன் காட்சினென்று வந்து அரசுமறே கொண்டு ஆட்சி புரிகின்றான். அன்றொருநாள் இராமன் ஓற்றர்களனை அழைத்து 'இந்நகரிலும் நாட்டிலும் உள்ள மக்கள் பசேும் நன்மதை மகைளனை நீங்கள் சிறிதும் கப்சப்படாமல் என்னிடம் கபிறுவீ h!;' என்றான். ஓற்றர்கள் இராமனை வணங்கி, 'மன்னவனான இராமன் மனைவி சீ தயைனை இலங்கை அரசன் இராவணன் ஓர் ஆண்டாக இலங்கையில் சிறை வைத்திருந்தான். அவளனை மானமில்லாது தாரமாய் ஏற்றுக்கொண்டு அவளாடன் குடும்பம் நடத்துவது பறும் குற்றமும் தாழ்வும் ஆகும் என்று பசேுகிறார்கள்' எனத் தறிவித்துச் சனென்றார். இதகைக் கேட்ட இராமனுக்கு மீண்டும் சந்தகேமத் தலை வறித்து ஆடத்தொடங்கி விட்டது. இராமன் இலக்குவனை அழைத்து 'சீ தயைகைக் காட்டிற் கொண்டு சனென்று வாலமீ கியின் ஆச்சிரமத்தில் விட்டு வருவாய்' என்றான். கற்பவதியான சீ தகை காட்டில் பட்ட பறொந்துயரங்களையார் அறிவார்?. சீ தகை தீயிற் பாய்ந்து தன்கற்பனை நிலைநாட்டியபின்பும், கடவாள் அவதாரங் கொண்ட இராமனுக்கு இவ்வாறான சந்தகேங்கள் எழுந்தனவடே என்று சிந்திக்க வகை கின்றது.

00000000000000

ஐம்பறும் காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்தில் கலையரசன் கோவலன், கற்புக்கரசி கண்ணகியனை மணந்து, பின் அவளனை பிரிந்து விலமைகள் குடும்பத்தில் பிறந்த கலையரசி மாதவியாடன் காதல் வாழ்வாழ்ந்து, பின் ஊடல் காரணமாகக் கோவலன், மாதவி இருவரும் காதற் பறொளில் கானல் வறி பாடிய பறொழுது, அதனை மாதவி அயலான ஓருவன் மறே கொண்ட கள்ளக் காதல் என்று கோவலன் ஐயப்பட்டான். மாயமும், பறொய்யும் உடயை குலத்தில் பிறந்த மாதவிக் கு இது இயல்புதான் என்று துணிந்த கோவலன் அவளையும் பிரிந்து கண்ணகியிடம் சனென்று விட்டான்.

கானல் வரியால் ஏறப்பட்ட சந்தகேம் தந்த விளைவுகள் இவரை:- பாண்டிய மன்னன் ஆண்பைப்பி கோவலன் கொலை செய்யப்பட்டமை, கண்ணகி பாண்டியன் சபை நாடி நீதி கேட்டு நீதி தவறிவிட்டனென்று பாண்டியன் உயிர்துறந்ததும், அவனுடன் பாண்டிமாதவியும் உயிரிழந்ததும், கண்ணகி மதுரை நகரை எரித்துத் தானும் தயிவமானதும், கோவலன் பிரிவால் மாதவி துறவு பிண்டதும், கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மணிமகேலையும் துறவு பிண்ட அறவாழ்வமறே கொண்டதும், கண்ணகியின் தாயும் மாமியும் உயிரிழந்ததும், மாமனும் தந்தையும் துறவு பிண்டதும் ஆகியனவாம்.

ஐந்தாம் அட்டவாசி

அணுவதைத் துளதைத் தழை கடலபை புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள் ஐயம் பற்றிக் கபறும் செய்திகளையும் பார்ப்போம். 'ஐயத்திலிருந்து மெய்யுணர்வு பெற்றவர்க்கு அடநைதுள்ள இவ்வாலகைவிட, அடைய வணேடிய மலேலகம் அவர்க்கு அணமயையில் உள்ளதாகும்' - (353). 'ஐயப்படாமல் மனத்தில் உள்ளதை உணர்வல்லவனை தயிவத்தோடு ஒப்பாகக் கொள்ள வணேடும்' - (702). திருவள்ளுவர் அந்தப் பண்ணைப் பார்த்து 'தயிவப் பண்ணோ? மயிலோ? கனமான குழை அணிந்த மனிதப் பண்ணோ? என நடுஞ்சம் ஐயப்படுகிறதே!'- (1081) என மயங்கினார். 'பணைமானைப் போன்ற இளமைப் பார்வையும் நாணமும் உடைய இவளுக்கு, ஒரு தொடர்பும் இல்லாத அணிகளைச் செய்து அணிவது ஏனோ?' - (1089) என்றொரு ஐயம். 'யாரையும் விட நாம மிக்க காதல் கொண்டிருக்கிறோம்' என்று சொல்ல, 'யாரைவிட? யாரைவிட?' என்று கேட்டு ஐயம் கொண்டாள். (1314). 'நினதைத் தனே' என்று கபறினனே;; 'நினைப்புக்குமுன் மறப்பு உண்டு அன்றோ? ஏன் மறந்தீர்? என்று என்னைத் தழுவாமல் ஊடி ஐயம் கொண்டாள்'. - (1316). அவளுடைய அழகை நினைத்து அமதியாக அவளை நோக்கிப் பார்த்தாலும், 'நீர் யாரை நினைத்து ஒப்புமையாக எல்லாம் பாரக்கிறீர்' என்று சந்தகேத்துச் சினம் கொண்டாள். - (1320).

ஐந்தாம் அட்டவாசி

தலைவன் பரத்தையுறவு கொண்டிருந்தான். இததைத் தலைவி தோழி மலம் அறிந்து கொண்டாள். சின்னாளில் தலைவியின் மனக்கை குத் தலைவன் வருகின்றான். தலைமைகள் உள்ளத்தில் அவன்மீது ஊடல் இருந்தாலும், அவள் அவன்மலே சந்தகேத்து ஊடியும், சினந்தும் அவனைப் பழித்துக் கபறுகின்றாள். "என் பழைய அழகும் மறந்தும் தலைவையுறவுமும், உன்னை என்பக்கத்தில் கபட நிரூங்க விடமாட்டனே. அப்படி நிரூங்க விடவனோயின் நீ இறுக்கக் கட்டித் தழுவும் கயைண்பைப்பை விலக்கி ஒதுக்க முடியாதவளாவனே. பரத்தையின் சந்தனம் உன் மாப்பில் உள்ளது. அவளோடு தழுவியதால் உன் மலையை வாடிக் கிடக்கின்றது. ஆகவே என் மனை வராதே. உன்னைத் தழுவி நிற்பவளான பரத்தையுடன் வாழ்வாயாக!" - (350). இதனால் தலைவன், தலைவி,

பிள்ளைகள், உற்றார, உறவினர் சந்தோசம் குலறந்து அக் குடும்ப வாழ்க்கை பரிதாப நிலையடைந்துள்ளமையை மனத்தில் வாங்க முடியாதுள்ளது.

ஐந்தாம் பகுதி

ஐந்தாம் பகுதி வினாக்கள் கிறிபு பிரியத் தொடங்கும் போது தலைவன பால் ஐயம் கொண்டு ஊபிச் சீ நிளாள் தலவை. “ நீ பரத்தயைரூடன் கபி, உறவாபி இன் பமனுபவிக் கின்றாய். அவர் நறு மணம் உன்னிலும் நாறுகின்றது. காலயில் சனென்று மாலயில் தான் மனகைக் கு வருகின்றாய். பகல் நரேத்தே சரேயில் பரத்தயைரூடன் பரவசமடகைின்றாய். இனியாவது பரங்குன்றகைக் குறித்துப் பொய் ஆணயிடும் உன் சயெலை நிறுத்திக் கொள்வாயாக.” என்று கபிந் துரதைத் தாள் தலவை.- (08)

ஐந்தாம் பகுதி

பரத்தயைர் சரேயிலே தங்கி விட்டு வீ டு வந்த தலவைனைச் சந்தகேத்த தலவை “இங்கே நான் வாபி வருந் கிக் கிடக்கின்றனே. நீ பரத்தயைரூடு கபிக் கலந்து மகிழ்ந்த களிப்புடன் என முன் வந்துள்ளாய். அவர்களுடன் நீ ர் விளயையாபி மகிழ்ந்திருக்கின்றாய் எனப் பிறர் வந்து கபிநினர். உன் மாலயை எவளுக்கோ அணியக் கொடுத்து விட்டு, அவள் தலயில் அணியும் கோதயைசை சபியுள்ளாய். நான் இங்கு தனித்து வருந்திக் கிடக்க, நீ யோ அழகிய பரத்தயைரூடு துணங்ககைக் கபித்தாபினாய் என்ற சயெதியயைம் கட்டினே. நீ யோ அந்தக் களிப்பு மங்காது என முன் வந்துள்ளாய். ஏதோ இப்படியாவது வந்து அருள் சயெதாய். அதுவே போதும். உன் பரத்தயைர் வருந்துவார்கள். அவர்களிடம் மீ ண்டும் பொய் அவர் நலம் காப்பாயாக!” என்று கபிநி அவனை ஒதுக்கி வதைத் தாள்.(மரு.1).

ஐந்தாம் பகுதி

விஞ்ஞான ஆய்வுக்கும் சந்தகேத்துக்கும் மிக நரெங்கிய உறவுண்டு. எந்த விஞ்ஞானிக் கும் சந்தகேம் எழாதிரூக் க முடியாது. ஆய்வின பொழுது சந்தகேம் எழாதிரூந்தால் அந்த ஆய்வு முழுநிலை பறெறதாகக் கணிக் கப்பட மாட்டாது. ஏனெனில் ஆய்வின பொது எழும் சந்தகேங்களை நிவர்த்தி சயெதால் அந்த ஆய்வு உயர்நிலை பறெறுள்ளதாக மறையை ஆய் வாளர்களால் பறெற்றப்படும்வர். இங்கு ஆய்வின கண் எழும் சந்தகேங்கள் ஆய் வாளர்க்கு ஒரு தீ ங்கும் தராதூ பாரிய நன் மகையையே தந்து

உதவ்வன. இவ்வை பற்றி இரு உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

(1) பிமி தட்டையா? உருண்டையா? மனிதன் தோன்றிய காலத்தில்; பிமியதைத் தட்டை என்றுதான் கருதினான். இதே கருத்தில் பல கோடி ஆண்டுகளாகப் பிமியில் வாழ்ந்து வந்தான் மனிதன். கி.மு.600 ஆம் ஆண்டில் பதைகொறஸ் (Pலவாயபழசயள) என்ற விஞ்ஞானிக் குப் பிமி தட்டையா? உருண்டையா? என்ற ஒரு சந்தகேம் எழுந்தது. இச் சந்தகேத்தால் அவர் உந்தப்பட்டு ஆய்வுகள் பல செய்து பிமியானது உருண்டை என்று கபறினார். இதை கி.மு.330 ஆம் ஆண்டில் அரிஸ்டாட்டல் (யுசளவைவழவடந) என்ற விஞ்ஞானியும் பிமி உருண்டைதான் என்று ஒத்துக்கொண்டார். பல கோடி ஆண்டுகளாக மறைந்து கிடந்த ஓர் அரிய பரூண்மையைச் சந்தகேம் வளிக் கொணர்ந்து மக்களை மகிழ்வதைத் துள்ளது.

(2) மிதிவண்டி (டீ இலஉடந): வண்டிகள் பல வகைப்பட்டவை. இவற்றில் மீன்று, நான்கு, ஆறு, எட்டு, பத்து, பன்னிரண்டு, பதினான்கு சக்கரங்கள் அமைந்த வண்டிகள் தற்போது பாவனையில் உள்ளன. இவ்வை ஓடாது தரித்து நிற்கும் போது விழுந்து விடாது நிற்கக் கபிடயவை. இனி, இருசக்கரவண்டி பற்றிப் பார்ப்போம். இவ்வண்டியை மிதி கட்டையுடன் 1860 ஆம் ஆண்டில் பிராஞ்சு நாட்டுப் புத்தாக் கப் புனவைவாளர்களான பியர்ரி லால்லிமென் (Pநசைசந டுயடடநஅநவெ) என்பவரும், ஏன்ஸெர் மிச்சாயுச் (நுசநெளவ ஆஇஹயரஓ) என்பவரும் கண்டுபிடித்தனர். இது 19 ஆம் நூற்றாண்டில் மக்கள் பாவனையைக் வந்தது. அப்பொழுது இவ்வண்டி தரித்து நிற்க முடியாது விழுந்து விடும் என்று மக்களிடமிருந்து கடும் எதிர்ப்பு எழுந்தது. இச் சந்தகேம் கண்டு பிடிப்பாளர்களாகும் எழாமலில்லை. இவ்வண்டிக் கு விசயைக் கொடுத்தால் அது விழாமல் ஓடிக் கொண்டு இருக்கும் என்று மக்களாக் குக் கபிற அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டனர். இவ்வண்ணம் இவ்வண்டி பாமரமக்களின் நண்பனாகியது.

இதுகாறும், மறே கோள் வாசகம், பழமொழி, மகாபாரதம், கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள், நற்றிணை, பரிபாடல், கலித்தொகை, விஞ்ஞானம் ஆகியவை ஐயம் பற்றியும் சந்தகேம் பற்றியும் கபிறிய செய்திகளையும் அதனால் எற்படும் நன்மதை மகைகளையும் விரிவுபடுத்திப் பார்த்தோம். இவற்றால் எம் வாழ்வியல் சிறக்கும், நாமும் சிறப்போம், முன்னறோவோம் என்ற மனத்துணிவும் பற்றி இன்பமுடன் வாழ்வோம்.

wijey@talktalk.net